

הויא ולא נזדמן להם בך כבימי משה. זהו שפטותם בקשתיתו ולא מצאתיתו וגוו'.

האינו השמים ואדרבה (דברים לו). רבי חייא אמר, אשרי חילקו של משה יותר מפל נביאי העולם.

בא ראה, כתוב (ישעה א) שמעו שמים והאינו ארץ כי ה' דבר. שמעו שמים. ישעה שהיה רחוק יותר מהפלך, כתוב שמעו שמים. משה שהיה קרוב יותר לפלך, כתוב האינו השמים.

למךנו, באותו זמן שאמר ישעהו שמעו שמים והאינו ארץ, כמה בעלי דין מאים הארץ, כמה נזדמנו לשבר את ראשו. יצא קול ואמר: מי הוא זה שרצו להרעיש עולמות? עד שפתח ואמר: לא אני ולא שלוי, אלא כי ה' דבר, ולא אני. במשה מה כתוב? האינו השמים ואדרבה, אני ולא אחר. ואדרבה - שלא-Pacific. ותשמע הארץ אמר פי - ולא מאחר. אשרי חילקו. אמר רבבי אבא, אותן יותחיקות של רבבי אלעזר, האינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ - פאן גרמו שם הקדוש העליון.

רבי יוסי אמר, עוד מה בין משה לשעהו? משה אמר האינו השמים. השמים - הנודעים, העליונים, אלו הנודעים, שנקראיםשמו של הקדוש ברוך הוא. ותשמע הארץ - הארץ העלונה, אותה הנודעת, והיא הארץ החיה. בישעה כתוב, שמעו שמים ולא האינו הארץ, אין דאותם דען, דארכון שמא דקדישא בריך הוא. ותשמע הארץ, הארץ עלאה, ההיא דאותם דען, וайה הארץ הארץ. בישעה כתוב, שמעו שמים ולא השמים. האינו הארץ, ולא הארץ. ואיון שמים הארץ מטהין. ועם כל הארץ, ולא הארץ לאונשה ליה, עד דאמר כי יי' דבר, ולא אני. ומזה אמר כי ה' דבר, ולא אני. ומזה אמר כל זה, שפטותם האינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי.

וזדמן להו וכי ביום דמשה, ה' הארץ דכתיב בקשתיתו ולא מצאתיתו וגוו'.

האינו השמים ואדרבה, (דברים לב) רבי חייא אמר, זפאה חולקה דמשה, יתר מפל נביאי עלמא.

הא חייז, כתיב (ישעה א) שמעו שמים והאינו ארץ כי יי' דבר. שמעו שמים, ישעה דתוהה יתר רחיקא מלכ'א, כתיב שמעו שמים. משה דתוהה יתר קרוב למלכ'א, כתיב האינו השמים.

הנא, בהוא זמנא דאמר ישעהו שמעו שמים והאינו ארץ. ומה גרדיגני טהירין זדמן לתררא רישיה, נפקא קלא ואמר, מאן הוא דין דבעי לארעשא עלמיין. עד דפתח ואמר, לאו אנא, ולא דיidi, אלא כי יי' דבר, ולא אנא. במשה מה כתיב. האינו השמים ואדרבה, אנא ולא אחרא. ואדרבה בלא דחילו. ותשמע הארץ אמר פי, ולא מאחרא. זפאה חולקה. אמר רבבי אבא, באתוון גליפן דרבבי אלעזר, האינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ, הכא אתרמי שמא קדיישא עלאה.

רבי יוסי אמר,תו מה בין משה ליישעהו. משה אמר האינו השמים, השמים, שמא עלאין, איון דאותם דען, דארכון שמא דקדישא בריך הוא. ותשמע הארץ, הארץ עלאה, ההיא דאותם דען, וайה הארץ הארץ. בישעה כתוב, שמעו שמים ולא השמים. האינו הארץ, ולא הארץ. ואיון שמים הארץ מטהין. ועם כל הארץ, ולא הארץ לאונשה ליה, עד דאמר כי יי' דבר, ולא אני. ומזה אמר כולי הא, דכתיב הא, השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי.